

تبديل شدن به فردی که دوست دارید باشید

خلق رفتارهای ماندگار

* مارشال گلدسمیث و مارک رایتر * ترجمه محسن وارثی *

۲۹	فصل ۱ / حقایق تغییرناپذیر تغییر رفتار
۳۹	فصل ۲ / انگیزه‌های عقیدتی ای که تغییر رفتار را در جا متوقف می‌کنند
۵۵	فصل ۳ / محیط
۷۱	فصل ۴ / شناسایی انگیزه‌ها
۸۷	فصل ۵ / انگیزه‌ها چگونه عمل می‌کنند؟
۹۷	فصل ۶ / ما برنامه‌ریزان عالی و مجریان ضعیفی هستیم
۱۰۹	فصل ۷ / پیش‌بینی محیط
۱۲۱	فصل ۸ / چرخ تغییر
۱۴۱	فصل ۹ / قدرت پرسش‌های فعال
۱۵۱	فصل ۱۰ / پرسش‌های آفریننده دلدادگی
۱۶۵	فصل ۱۱ / پرسش‌های روزانه در عمل
۱۸۳	فصل ۱۲ / برنامه‌ریز، مجری و مربی
۱۹۷	فصل ۱۳ / امیدا
۲۱۷	فصل ۱۴ / بدون ساماندهی بهتر نمی‌شویم
۲۲۵	فصل ۱۵ / ولی ساماندهی باید مناسب باشد
۲۳۱	فصل ۱۶ / رفتار تحت تأثیر فرسایش
۲۴۱	فصل ۱۷ / هنگامی به کمک نیاز داریم که گرفتن آن بعید است
۲۴۷	فصل ۱۸ / پرسش‌های ساعتی
۲۵۷	فصل ۱۹ / مشکلاتی که صفت «راضی‌کننده» ایجاد می‌کند
۲۷۳	فصل ۲۰ / خودتان انگیزه شوید
۲۷۹	فصل ۲۱ / چرخه دلدادگی
۲۹۱	فصل ۲۲ / خطر گذران زندگی بی تغییر
۲۹۴	سپاسگزاری

۵۰- حقایق تغییرنابذیر تغییر رفتار

بیش از سی و پنج سال است که در مقام مربی اجرایی به مدیران موفق کمک می‌کنم تغییرات مثبت پایداری در رفتارشان ایجاد کنند. با اینکه بیشتر مراجعان من از فرصت تغییر کردن استقبال می‌کنند، تعدادی از آنان در آغازِ کار کمی بی‌میل اند. اغلب شان از این واقعیت آگاه‌اند که تغییر رفتار کمکشان خواهد کرد تا به رهبر، شریک یا حتی عضو مؤثرتری در خانواده بدل شوند. تعداد اندکی هم آگاه نیستند.

روند کمک کردن من به مراجعانم سراسرت و پیوسته است. با ذی‌نفعان آنها مصاحبه و به حرف‌هایشان گوش می‌کنم. این ذی‌نفعان می‌توانند همکار، کارمند مستقیم یا عضو هیئت‌مدیره سازمان این مراجعان باشند. مقدار زیادی بازخورد محترمانه گردآوری می‌کنم، سپس خلاصه‌ای از آنها را با مراجعانم مرور می‌کنم. آنان مسئولیت نهایی تغییرات رفتاری مد نظرشان را می‌پذیرند. ازینجا به بعد کار من خیلی آسان است. به مراجعانم کمک می‌کنم تا در تغییر مثبت و ماندگار رفتاری که برپایه نظر ذی‌نفعان اصلی برمی‌گزینند موفق شوند، ذی‌نفعانی که خودشان برگزیده‌اند. اگر مراجعان در ایجاد این تغییر مثبت - برپایه قضاوت ذی‌نفعان - توفيق یابند، من هم دستمزدم را می‌گیرم. در غیر این صورت، به من پولی پرداخت نخواهد شد.

از آنجایی که من در تمام طول مسیر با مراجعم هستم و به او گوشزد می‌کنم که در راه بماند و به خود قبلی اش بازنگردد، احتمال توفيق‌مان افزایش می‌یابد. ولی این کار از اهمیت دو حقیقت تغییرنابذیر نمی‌کاهد:

پیش رو به بررسی - و کنار گذاشتن - باورهای ریشه‌داری که موجب مقاومت در برابر تغییر می‌شوند خواهیم پرداخت.

از قدرت سکون و لختی آگاه نیستیم. ما اگر انتخابی هم پیش رو داشته باشیم، ترجیح می‌دهیم هیچ کاری نکنیم - که، به گمان من، به همین علت است که پاسخمن به پرسش «چند وقت است وضع به همین منوال است؟» به سال بیان می‌شود تا به روز. علت اینکه ما هرگز فرایند تغییر را آغاز نمی‌کنیم سکون است. تلاش فوق العاده‌ای می‌طلبد که انجام دادن کاری را در منطقه راحتی مان^۱ (به این دلیل که راحت یا آشنا یا کمی دلپذیر است) کار بگذاریم تا کار دشواری را که در درازمدت برایمان خوب خواهد بود آغاز نمی‌کنیم. من در این کتاب نمی‌توانم تلاش موردنیاز را برایتان فراهم کنم. این به عهده خودتان است. ولی می‌توانم از طریق فرایندی ساده با تأکید بر سامان دهی^۲ و خودپایی ابزار آغازگر و تداوم بخش تغییر مثبت را در اختیارتان بگذارم.

نمی‌دانیم تغییر را چگونه اجرا کنیم. میان انگیزش و شناخت و توانایی تفاوت وجود دارد. برای مثال، ممکن است انگیزه کاهش وزن داشته باشیم ولی از شناخت تغذیه‌ای و توان آشپزی برای طراحی و پایین‌دی به رژیم غذایی مؤثر بر خود را نباشیم. یا برعکس: شناخت و توانایی داریم ولی انگیزه نداریم. یکی از اصول مهم این کتاب آن است که رفتار ما را، چه مثبت چه منفی، محیطمان شکل می‌دهد - و درک عمیق از این محیط می‌تواند نه تنها انگیزه، توانایی و شناختمان از فرایند تغییر، بلکه اعتمادمان را به اینکه واقعاً می‌توانیم تغییر کنیم افزایش دهد.

من خودم نخستین تغییر رفتار قاطع‌نامه ام در بزرگسالی را به وضوح به خاطر دارم. بیست و شش سال داشتم، با اولین و آخرین همسرم، لیدا، ازدواج

حقیقت ۱: تغییر رفتار چشمگیر بسیار دشوار است.

آغاز تغییر رفتار دشوار است، حتی ماندن در مسیر تغییر دشوار است و از همه سخت‌تر ماندگار کردن تغییر ایجاد شده است. من حتی پا را فراتر می‌گذارم و می‌گویم تغییر رفتار در بزرگسالان سخت‌ترین کار برای بشر ذهنی شعور است.

اگر فکر می‌کنید درباره سختی این کار مبالغه می‌کنم، به پرسش‌های زیر پاسخ دهید:

- چه چیزی را می‌خواهید در زندگی خود تغییر دهید؟ این چیز می‌تواند مهم باشد، مانند وزن شما (تغییری بزرگ)، شغل شما (بازم تغییری بزرگ) یا زندگی حرفه‌ای شما (حتی بزرگ‌تر). می‌تواند کم‌اهمیت باشد، مانند تغییر دادن حالت موبیلیتی یا افزایش دفعات تلفن زدن به مادرتان یا تغییر زنگ اتاق نشیمن. من در جایگاه قضاوت درباره چیزی که قصد تغییرش را دارید نیستم.

- چند وقت است که وضع به همین منوال پیش می‌رود؟ چند ماه یا چند سال است که صبح‌ها از خواب برمی‌خیزید و جمله‌ای شبیه این عبارت را با خود زمزمه می‌کنید، «امروز دیگر تغییری صورت می‌دهم»؟

- چقدر کارساز بوده است؟ به عبارت دیگر، آیا می‌توانید به لحظه معینی اشاره کنید که تصمیم به تغییر چیزی در زندگی تان گرفتید و یک مرتبه عمل کردید و نتیجه رضایت‌بخشی حاصل شد؟ این سه پرسش با سه مشکلی که در هنگام ایجاد تغییر در زندگی مان با آنها مواجه می‌شویم مطابقت دارند:

نمی‌توانیم پذیریم که به تغییر نیاز داریم - یا به این علت که نمی‌دانیم تغییری مطلوب است یا، به احتمال قوی‌تر، آگاهیم ولی با توجیه منطقی بهانه‌های مفصل و پیچیده نیاز به تغییر را انکار می‌کنیم. در صفحات